

معرفی نشریات ناشنوایی در اروپا و امریکا

گروه مأخذشناسی مجله

تلاش شده مهم‌ترین نشریات ناشنوایی و ناشنوایان در کشورهای اروپایی و امریکا را شناسایی و معرفی اجمالی از آنها داشته باشیم. البته در غرب از اوایل سده ۱۹ میلادی، ده‌ها نشریه درباره ناشنوایی منتشر شده و در اینجا نمی‌توان همه آنها را معرفی کرد. ولی تصمیم داریم در یک کتاب مستقل به معرفی نشریات اختصاصی بپردازیم. هم اکنون مهم‌ترین آنها گزارش می‌شود. این نشریات به ترتیب الفبای نام انگلیسی آنها به ترتیب شده‌اند.

سالنامه امریکایی ناشنوایان

The American Annuals of the Deaf

جامعه‌شناسی ناشنوایی، رساله‌های فلسفی و گزارش‌هایی از کنفرانس‌های مهم برای افراد متخصص در زمینه ناشنوایی، بدان مراجعه می‌کنند. این سالنامه بخشی به نام «دیدگاه‌ها، پرسشها و پاسخها» دارد که دربردارنده نقل قول‌هایی از سایر منابع، و پاسخ‌های سردبیر به پرسش‌های خوانندگان است. همچنین گاهی این بخش دارای سرمقاله‌هایی است. بررسی آزمون‌ها و کتاب‌های موجود در زمینه آموزش ناشنوایان نیز بخش همیشگی این نشریه است. افزون بر این، سالنامه بخشی به نام «معلم با معلم» دارد و در آن، روشها و مواد درسی جدیدی ارائه می‌شود، که یا خوانندگان ارسال داشته‌اند و یا به قلم سردبیر است.

از ۱۹۶۷، سالنامه یک شماره را به راهنمای خدمات به ناشنوایان^۱ اختصاص داده است. نخستین بار در ۱۸۵۸ بود که گزارشی آماری درباره خدمات به ناشنوایان منتشر شد. در طول سالیان این گزارشها گسترده‌تر شد تا اینکه یک نشریه، تماماً به ارائه خلاصه‌ای از اطلاعات مربوط به ناشنوایان اختصاص یافت. شماره ماه ژانویه تا ۱۹۶۷ حاوی اطلاعات آماری بود و پس از آن، این اطلاعات در شماره ماه مه ارائه گردید؛ چرا که پردازش داده‌ها و آماده کردن آنها برای چاپ، یک سال به طول انجامید. امروزه شماره راهنما در ماه آوریل منتشر می‌شود. این شماره به شرح اطلاعات مربوط به هر مدرسه و برنامه ویژه کودکان ناشنوا در ایالات متحده می‌پردازد؛ از جمله: نشانی پستی و شماره تلفن هر مدرسه، شماره تلفن معلمان، شمار ثبت‌نام شدگان، توزیع دانش‌آموزان بر مبنای سن، شمار دانش‌آموختگان و شمار دانش‌آموزانی که به چندین معلولیت مبتلا بوده‌اند. دیگر قسمت‌های شماره ماه آوریل، شامل موارد زیر است:

فهرست امکانات موجود برای دانش‌آموزان ناشنوا در مقاطع پس از دبیرستان؛ برنامه‌های آموزش پرسنل شاغل در زمینه آموزش ناشنوایان در دانشگاه‌ها؛ برنامه‌های مخصوص دانش‌آموزان ناشنوا و نابینا؛ برنامه‌های توان‌بخشی فدرال و ایالتی؛ سازمان‌های مذهبی؛ خانه‌سازی و اسکان ناشنوایان؛ برنامه‌های ورزشی؛ اردوهای تابستانی؛ سازمان‌های ملی ناشنوایان؛ سازمان‌های تخصصی ملی و مراکز اطلاعاتی درباره ناشنوایی؛ برنامه‌های تحقیقاتی برگزیده و تحت حمایت مالی دولت؛ برنامه‌های درجه دکتري در زمینه ناشنوایی. همچنین این راهنما

این نشریه از ۱۸۴۷ چاپ آن آغاز گردیده و به استثنای سالهای ۱۸۶۱ تا ۱۸۶۷ که جنگ‌های داخلی، انتشار آن را متوقف کرد، هر ساله منتشر شده است.

در ابتدا هیئت علمی مدرسه امریکایی ناشنوایان هارتفورد در کانتیکت، آن را خلاصه کرد؛ چرا که دیگر نشریات انگلیسی‌زبان به آموزش کودکان ناشنوا و مسائل آن نمی‌پرداختند. این هیئت علمی، اهداف گسترده‌ای را برای این نشریه در نظر گرفته بود.

اهداف والای مدنظر برای این نشریه، بیش از سه سال و نشر دو مجله به طول نینجامید. در ۱۸۵۰ مسئولیت انتشار آن از مدرسه امریکایی ناشنوایان به مجمع مربیان ناشنوایان امریکا^۱ منتقل شد، که از ۱۸۵۰ تا ۱۸۹۵ عهده‌دار انتشار آن بود. گردهمایی مدیران مدارس ناشنوایان امریکا^۲ که پیش‌تر گردهمایی سرپرستان و رئیس‌ان مدارس ناشنوایان امریکا^۳ نام داشت و امروزه گردهمایی مدیران آموزشی خدمت‌رسان به ناشنوایان^۴ نام دارد، در ۱۸۹۵ به مجمع مربیان امریکایی ناشنوایان پیوست.

در ۱۹۱۷، مجمع اخیر به این نتیجه رسید که دیگر قادر به تأمین کمک‌های مادی برای نشر سالنامه نیست. از آن پس گردهمایی مدیران آموزشی خدمت‌رسان به ناشنوایان، تا ۱۹۴۰ انتشار سالنامه را بر عهده گرفت و در این سال نیز مجمع مربیان امریکایی، دوباره کمک‌های مالی به نشریه را آغاز کرد. از ۱۹۴۰ این سالنامه، نهاد رسمی مجمع مربیان امریکایی و گردهمایی مدیران آموزشی بوده است. توافقنامه ۱۹۶۱ بین این دو سازمان، آنان را مالکان مشترک سالنامه ساخت و از آن تاریخ، این دو سازمان، با کمیته‌ای متشکل از چهار عضو از هر یک از آنها، به اداره نشریه می‌پردازد.

با حمایت‌های مالی گوناگون، سالنامه توانست در راستای هدف ابتدایی خود، که همان انتشار گسترده مطالب مورد توجه و علاقه افراد دخیل در آموزش ناشنوایان بود، گام بردارد. مقالات سالنامه، دربردارنده موارد زیر بود: متون تاریخی، فنون تدریس و توضیحاتی در تأثیر عوامل سیاسی بر آموزش ناشنوایان. خوانندگان این سالنامه برای دستیابی به آمار مرتبط با ناشنوایی، گزارش‌های تحقیقاتی درباره روان‌شناسی و

1. The Convention of American Instructors of the Deaf (CAID)
2. The Conference of Executives of American Schools for the Deaf
3. The Conference of Superintendents and Principals of American Schools for the Deaf
4. The Conference of Educational Administrators Serving the Deaf (CEASD)

که در ۱۹۴۰ به عنوان دستیار سردبیر آغاز به کار کرده بود. مک کی ورنون^۱ در ۱۹۶۹ جانشین داکتر شد. ورنون بخشهای «دیدگاهها» و «معلم با معلم» را به سالنامه افزود و تلاش برای افزایش تأثیر مثبت این نشریه را استمرار بخشید. او نسبت به تفاوت‌های ظریف سیاسی- فرهنگی در آموزش کودکان ناشنوا بسیار حساسیت نشان می‌داد.

سالنامه نخست به صورت فصلنامه منتشر می‌شد. از سال ۱۸۹۵ تا ۱۹۰۰ هر دو ماه یک بار انتشار یافت. اما از ۱۹۰۰ تا کنون در ماههای ژانویه، مارس، مه، سپتامبر و نوامبر منتشر می‌شود. ششمین شماره، نسخه راهنماست که در ماه آوریل انتشار می‌یابد.

اهمیت نشریه: شمارگان سالنامه در طول قرن بیستم سه برابر شده است و در این مدت شمار دبیران دانش‌آموزان ناشنوا نیز به دو برابر افزایش یافته است. سالها، مدارس تحت نظر گردهمایی مدیران آموزشی ناشنوایان، به تعداد اشتراک خود با نشریه که نمایانگر وسعت کادر آموزشی آنها نیز بود، هزینه‌ای را پرداخت می‌کردند؛ اما در ۱۹۶۹ این رویه تغییر یافت و پس از آن، تمامی اعضای مجمع مربیان آمریکایی در ازای بخشی از دستمزد خود، با سالنامه مشترک می‌شوند. در ۱۹۲۰ که فی از سمت سردبیری استعفا داد، سالنامه ۱۱۰۰ مشترک داشت و به گزارش همین نشریه در سال مالی ۱۹۸۵ آن، ۴۴۰۰ نسخه برای توزیع میان ۳۶۱۵ مشترک آن به چاپ رسید. با این همه، رقم شمارگان، نشانگر اهمیتی نیست که این نشریه در آموزش دانش‌آموزان ناشنوا دارد. مدت طولانی انتشار آن باعث شده است که مجموعه و شماره‌های آن به سندی معتبر از آموزش کودکان ناشنوا در ایالات متحده بدل شود. افزون بر این، به نظر آنان که توجه خاصی به ناشنوایان و این حوزه دارند، بازتاب رویه‌های کنونی در این زمینه، سالنامه را یکی از معدود نشریات ضروری ساخته است.

تصویر روی جلد نشریه دف پلیرز گاید (راهنمای هنر پیشگان ناشنوا)

دربدارنده فهرست اعضای مجمع مربیان آمریکایی ناشنوایان و کمیته‌های تخصصی سازمان‌های حامی نشریه نیز هست. افزون بر این، هر ساله این نسخه راهنما، مقالات مطالعاتی را ارائه می‌دهد که حاوی خلاصه تحقیقات و آرمانهای موجود در زمینه موضوعات عمده و مورد علاقه مربیان متخصص، از جمله قوانین جدید، دانش‌آموزان مبتلا به چندین معلولیت و هماهنگی آموزشی است. نسخه راهنمای سالنامه، ابزاری بسیار ارزشمند و سودمند برای مدرسان به شمار می‌آید. در سال ۱۹۶۹، و برای اذعان بر اهمیت این راهنما سردبیر مجزایی برای آن منصوب شد. ویلیام کریگ^۱، مدیر مدرسه ناشنوایان پنسیلوانیای غربی در پیتسبرگ^۲، سمت سردبیری نسخه راهنما را بر عهده گرفت و در ۱۹۷۴ نیز، هلن کریگ^۳، که یکی از اعضای کادر مدرسه پنسیلوانیای غربی بود، در سمت دستیار سردبیر، همکاری با او را آغاز کرد.

سردبیران سالنامه: نخستین سردبیر سالنامه، لوسرن رای^۴، یکی از اعضای هیئت علمی مدرسه آمریکایی ناشنوایان بود. هنگامی که مجمع مربیان آمریکایی، ناشر سالنامه گردید، رانی همچنان به فعالیت خود به عنوان سردبیر ادامه داد. در سال ۱۸۵۵، ساموئل پورتر^۵ جانشین وی شد؛ همو که آغازگر گزارشهای آماری سالنامه درباره آموزش ناشنوایان بود. پس از شش سال، لولین پرات^۶ از سال ۱۸۶۸ تا ۱۸۷۰ این سمت را عهده‌دار شد. وی پیش از آن در دانشگاه ملی افراد کرولال^۷، که بعدها دانشکده گالودت^۸ نام گرفت، فعالیت می‌کرد پنجاه سال پس از آن، بین سالهای ۱۸۷۱ تا ۱۹۲۰، ادوارد آلن فی^۹ سردبیر سالنامه بود. وی همانند سردبیران پیشین، استاد دانشکده ملی کرولالها بود و در پایان فعالیت خود در آنجا، به سمت معاون رئیس دانشکده برگزیده شد. فی، سالنامه را در بالاترین سطح و استاندارد سواد و دانش نگاه داشت. خود او استاد زبان انگلیسی و دانشمندی در زمینه زبان‌های خارجی و ناشنوایی بود. او که از بحث و اختلاف نظر بیمی نداشت، سالنامه را به نشریه‌ای پرشور و هیجان بدل ساخت؛ اگر چه پنجاه سال فعالیت وی به عنوان سردبیر نشان از این دارد که وی بر مقالات این نشریه با کمال انصاف و عدالت نظارت داشته است. او اغلب نظریاتی را در نشریه منتشر می‌کرد که بحث‌انگیز بودند. مدیریت وی باعث شد مقالات داخل و خارج از حوزه آموزش دانش‌آموزان ناشنوا احترام خاصی برای سالنامه قائل شوند.

دیگر معاون رئیس دانشکده گالودت، ایروینگ اس. فاسفلد^{۱۰}، پس از فی سردبیر سالنامه شد. فاسفلد، دارای درجه دکتری در روان‌شناسی بود، و در دوران او، شمار مقالات مرتبط با نتایج آزمایشهای روان‌شناختی دانش‌آموزان ناشنوا افزایش یافت. مسئولیت در قبال این روند نشر نیز نشانگر روندی جدید در زمینه آموزش و به ویژه آموزش استثنایی بود. پس از استعفای فاسفلد در ۱۹۴۳ به مدت دو سال ایگناتیوس بوری^{۱۱}، رئیس مدرسه ناشنوایان مرلند^{۱۲}، جایگزین وی شد. در سال ۱۹۴۵ لئونارد الاستاد^{۱۳}، سردبیری سالنامه و ریاست دانشکده گالودت را برعهده گرفت که در ۱۹۴۸ او این سمت را به پوری واکس داکتر^{۱۴} واگذار کرد

1. William Craig
2. The Western Pennsylvania School for the Deaf in Pittsburgh
3. Helen Craig
4. Lucerne Rae
5. Samuel Porter
6. Lewellyn Pratt
7. The National Deaf - Mute College
8. Gallaudet College
9. Edward Allen Fay
10. Irving S. Fوسفeld
11. Ignatius Bjorlee
12. The Maryland School for the Deaf
13. Leonard Elstad
14. Powrie Vaux Doctor

آشا

(American Speech- Language- Hearing Association (ASHA

مرتبط با اختلالات ارتباطی، ابراز عقیده کنند. آشا پذیرای طیف گسترده‌ای از موضوعات و نظریات است. واکنشها، عقاید متضاد، آرا و پرسشها نیز چنانچه در دویست کلمه و یا کمتر مطرح شوند، قابل چاپ هستند. نامه‌های بدون نام و امضا، چاپ نخواهند شد، اگرچه در صورت تقاضای نویسنده نامه، چنانچه سردبیر، وی را بشناسد و دلیل موجهی برای ناشناخته ماندنش وجود داشته باشد، از ذکر نام وی، خودداری می‌شود.

سرمقاله‌ها، اساساً همان نقش نامه‌ها را دارند؛ با این تفاوت که بین یک‌هزار تا دو هزار کلمه هستند. بررسی کتابها مطالب بالینی نیز مشروط به رعایت برخی رهنمودها چاپ می‌شوند. افزون بر این، از بخش‌های جدید نیز در این نشریه استقبال می‌شود.

همه دست‌نوشته‌ها پس از پذیرش، از لحاظ سبک، ویرایش خواهند شد و مقالات پذیرفته شده، صرفاً برای تأیید مؤلف به او برگردانده می‌شوند. دست‌نوشته‌هایی که منتشر شده و یا در نشریه و مؤسسه دیگری تحت بررسی است، نباید برای آشا فرستاده شود.

سیاست ویرایشی آشا بر اهمیت نوشتار مؤثر در همه مطالب منتشر، تأکید دارد؛ چرا که هدف اصلی از انتشار مطالب در آشا، برقراری ارتباط است. آشا، نشریه‌ای است که بیشترین شمار خواننده را در انجمن گفتار- زبان- شنوایی آمریکا داراست و در مطالب آن، در صورت امکان، اصطلاحات تخصصی که برای همه خوانندگان مفهوم نباشد، حذف می‌شوند و به جای «نویسنده حاضر» و یا «محقق»، از اول شخص و ضمیر آن، استفاده می‌گردد.

مطالب مهم سالانه نشریه عبارتند از: گفت‌وگو با رئیس انجمن؛ بررسی مهم‌ترین رویدادهای مجمع؛ فهرست راهنمای کتابها و مطالب بررسی شده؛ راهنمای تولیدکنندگان و ناشران؛ گزارش سالیانه؛ گزارش حسابرسان، اعضا و مسئولیتهای کمیته؛ اصول اخلاقی؛ فراخوان مقاله برای مجمع؛ برنامه‌های دانشگاهی و درمانگاهی معتبر؛ گزارش قانونگذاری شورا؛ وضعیت حقوق‌های دفتر مردمی؛ فهرست اعضای جدید.

هر سال، برخی شماره‌ها، به موضوعی خاص می‌پردازند؛ برای نمونه، نقش اقلیت‌ها در این تخصص، تحقیق درباره وسایل کمکی شنوایی و آسیب‌شناسی گفتار در زندان‌ها.

این نشریه که از سپتامبر ۱۹۵۹ به همت انجمن گفتار، زبان و شنوایی، شروع به کار کرد، شمارگانی کمتر از شش هزار نسخه داشت که به تدریج به پنجاه هزار نسخه رسید. خوانندگان آن، عمدتاً آسیب‌شناسان گفتار- زبان^۱، شنوایی‌سنجان^۲، و دانشجویان هستند و در حدود نهمصد نسخه از آن نیز به کتابخانه‌ها و سایر مشترکان، فرستاده می‌شود.

هدف از انتشار آشا این بود که بین اعضا و مقامات ارشد انجمن، مجرای ارتباطی به وجود آید. این نشریه به چاپ مطالبی می‌پردازد مرتبط با فعالیتهای حرفه‌ای و اداری آسیب‌شناسان گفتار- زبان، شنوایی‌سنجان و انجمن گفتار- زبان و شنیداری. این مجله، در طول بیست سال نخست انتشار، به صورت تک‌رنگ و با تصاویر بسیار اندک، چاپ می‌شد.

در اواخر ۱۹۷۸، قالب مجله، دوباره طراحی شد، بدین صورت که جلد آن، تمام رنگی بود و در متن آن، از رنگ، بهره گرفته شده بود. همچنین، بر داشتن تصاویر و ترسیمها نیز تأکید داشت. سپس، مقالات جدیدی در آن گنجانده شد و مولفان، تشویق شدند که به شیوه‌ای غیررسمی، مطالب را بنگارند و برای نمونه، از اصطلاحات تخصصی کم‌تری استفاده کنند و بیشتر به ارتباط با خوانندگان، توجه داشته باشند.

آشا، همچنین دست‌نوشته‌های ارسالی را نیز می‌پذیرد که البته باید در قالب مقاله^۳، مطلب مجله‌ای^۴، اخبار، گزارشهای کمیته، سرمقاله‌های میهمان، بررسی کتابها و مطالب بالینی و نامه باشد. گزارشهای کمیته به اعضای کمیته آشا محدود می‌شود؛ اما ضرورتی ندارد که دیگر مقاله‌نویسان به آشا وابسته باشند. شایان ذکر است که هیچ دستمزدی به مؤلفان مقالات، پرداخت نمی‌شود.

آشا، در موضوعات تخصصی بسیار گسترده‌ای، از جمله موضوعات فلسفی، فکری، تاریخی و یا ترکیبی، به چاپ مقاله و گزارش می‌پردازد. مقالات و مطالب مجله‌ای از لحاظ محتوا از یکدیگر متمایز می‌شوند. دست‌نوشته‌های دارای ماهیت فنی که توسط اعضای آن تخصص باید مورد بررسی قرار گیرند، مقاله محسوب می‌شوند و برای بررسی، به حداقل سه دستیار سردبیر، ارجاع می‌گردد. مطلب مجله‌ای، عموماً نیازمند این نوع بررسی نیست و همانند سایر قسمت‌های مجله، بدان پرداخته می‌شود.

خوانندگان نیز می‌توانند با ارسال نامه به سردبیر، درباره موضوعات

1. Speech- Language Pathology
2. Audiology
3. Articles
4. Features

چشم انداز ارتباط Communication Outlook

رویدادهای منطقه‌ای، ملی و بین‌المللی است. مشترکین و ضامین^۱: شامل اطلاعاتی درباره تقویت وسایل کمک ارتباطی است.

ویژگی مقالات: مقالات ارسالی خوانندگان به مجله باید گزارشی یا داستانی یا تحلیلی و علمی باشد. خوانندگان معمولاً ناشنوایی‌اند که درباره تجارب خود در استفاده از وسایل کمک ارتباطی گزارش می‌دهند یا والدینی که تلاش کودکان خود را برای برقراری ارتباط، تشریح می‌کنند؛ نویسندگانی هستند که تولیدکنندگان وسایل کمک ارتباطی را نقادی می‌کنند و بر ضرورت انجام تحقیقات، سرمایه‌گذاری، آموزش و حمایت، تأمین بودجه امور حقوقی، مهندسی و وکالت تأکید می‌کنند. مقالاتی که دارای دوهزار کلمه و یا کمتر باشند، برای چاپ انتخاب می‌شوند. مقالات ارسالی باید با موضوع تقویت ارتباط مرتبط باشند و می‌توانند شامل دیدگاه‌ها، ایده‌ها و یا اطلاعات تکنیکی باشد که نویسنده در اختیار خوانندگان قرار می‌دهد.

متصدی این نشریه، مرکز بین‌المللی به نام ایساک^۲ است که در بهینه‌سازی زبان می‌کوشد و در واقع آزمایشگاه زبان مصنوعی^۳، است و نام اختصار آن ایساک و وابسته به دانشگاه ایالتی میشیگان است. این مرکز گسترش و پی‌گیری تحقیقات در زمینه ارتباطات، کنترل و دستیابی رایانه‌ای برای معلولان^۴، در دانشگاه ویسکانسین^۵ در مدیسون^۶، تدوین و چاپ نشریه چشم‌انداز ارتباط را به عهده دارد. چشم‌انداز ارتباط، نشریه رسمی انجمن بین‌المللی ارتباط، در تبلیغ و ترویج ایده‌های ایساک می‌کوشد.

پیش از تأسیس ایساک در می ۱۹۸۳، چشم‌انداز ارتباط، نشریه‌ای وابسته به گروه اقدامات بین‌المللی برای ارتقای ارتباط^۷، بود.

ایساک، با انتشار این نشریه، به خوانندگان کمک می‌کند تا نسبت به تجارب جهان آگاهی پیدا کنند و روشها و وسایل ارتباطی ایساک، به عنوان یک سازمان بین‌المللی، در کلیه زمینه‌های مربوط به تقویت ارتباطات، این وظایف را به عهده دارد: تبادل اطلاعات در سطح بین‌المللی؛ تعامل با دیگران در خصوص تقویت ارتباطات؛ استفاده از آن در همه شئون زندگی؛ درخواست از کشورهای توسعه یافته برای کمک به کشورهای جهان سوم؛ افزایش سطح آگاهی در جوامع معلولان؛ چاپ نشریات و برگزاری نشستها در زمینه روزآمد کردن اطلاعات تخصصی آموزش ناشنوایان و خادمان ناشنوایی برای روش استفاده از ابزارهای ارتباطی و ارائه خدمات ارتباطی مقبول.

اعضای ایساک برای یک سال، از امتیازاتی برخوردار می‌شوند؛ از جمله: اشتراک نشریه چشم‌انداز ارتباط، تخفیف ویژه برای اشتراک نشریاتی چون ارتباط جایگزین و تقویت‌کننده^۸ که نشریه رسمی ایساک در زمینه علوم میان رشته‌ای بین‌المللی است؛ همچنین اشتراک نشریه ارتباط با یکدیگر^۹، که فصلنامه مؤسسه ارتباطات بلیسیمبولیک^{۱۰} در تورنتو^{۱۱} و اونتاریو^{۱۲} در کانادا است. اعضای ایساک، همچنین از تخفیف در هزینه حق شرکت در کنفرانسهایی که این شرکت برگزار می‌کند برخوردارند و نیز می‌توانند عضو گروه‌های علاقه‌مند به ارتباط تقویتی بشوند. افزون بر این، تسهیلات دیگری نیز برای علاقه‌مندان به شرکت در کنفرانسهایی ایساک و سایر نشریات این سازمان وجود دارد.

1. Accessories Interfaces
2. International Society for Augmentative and Alternative Communication (ISAAC)
3. Artificial Language Laboratory
4. Trace Research and Development Center on Communication, Control and Computer Access for Handicapped Individuals
5. University of Wisconsin
6. Madison
7. International Action Group for Communication Enhancement
8. Augmentative and Alternative Communication
9. Communicating Together
10. Blissymbolics Communication Institute
11. Toronto
12. Ontario

نشریه‌ای بین‌المللی است که هر سه ماه یک بار منتشر می‌شود و منحصراً به چاپ اطلاعاتی درباره فناوری و وسایل کمک‌شنوایی کسانی که قادر به سخن گفتن نیستند، می‌پردازد. این وسایل و فناوریها، دامنه گسترده‌ای دارد و از تصاویر ساده‌ای که فرد برای نیازهای اساسی خود به آن اشاره می‌کند تا زبان اشاره و وسایل کمک‌شنوایی الکترونیکی رایانه‌ای را که مجهز به دستگاه ترکیب‌کننده صدا است و می‌تواند کلمات، عبارات و جملات گوینده را نشان دهد، شامل می‌شود. این گونه‌های مختلف ارتباطی، زیر یک مقوله به نام تقویت‌کننده ارتباط، دسته‌بندی می‌شوند. فلج مغزی، از میان رفتن سلولهای عصبی، ضربه مغزی، نواقص شنوایی، سکته و بیماری، تنها بخشی از محدودیت‌های فیزیکی است که شخص را از سخن گفتن و گاهی از نوشتن باز می‌دارد. تقویت ارتباط، دربرگیرنده کلیه افراد و سازمان‌های علاقه‌مند به کرولالهاست.

چشم‌انداز ارتباط، فراتر از یک نشریه معمولی است و مجموعه مطالب منظمی را برای علاقه‌مندان به تبادل نظر و اطلاعات درباره تقویت ارتباط، تدوین و عرضه می‌کند. افزون بر این، این نشریه به سیستم توزیع وسایل کمک ارتباطی به کسانی که نیازمند این گونه وسایل هستند، کمک می‌کند.

خوانندگان: مخاطبان نشریه چشم‌انداز ارتباط، از طیفهای مختلفی هستند، از جمله: استفاده کنندگان وسایل کمک‌شنوایی، والدین، اعضای خانواده، دوستان، آسیب‌شناسان گفتار، درمان‌شناسان فیزیکی و شغلی، مددکاران اجتماعی، معلمان، ناظران و مدیران آموزشی، پزشکان، روان‌شناسان، مقامات دولتی، متخصصان رایانه، رابطان، تولید کنندگان، توزیع‌کنندگان و مهندسان توان‌بخشی مکانیکی و الکترونیکی.

ساختار: هدف اصلی از انتشار این نشریه کمک به ایجاد ارتباط بین ناشنوایان دیگر قشرهای جامعه؛ گسترش روابط بین متخصص‌های ارتباطات به منظور تبادل اطلاعات و تجارب آنها است. این نشریه، با اطلاع‌رسانی مناسب، خوانندگان را به سوی استفاده بهتر از روشها و ابزارهای ارتباطات هدایت می‌کند. این نشریه، شامل سرفصلهای زیر است و در هر فصل از مقاله‌های خوانندگان استقبال می‌کند. عنوانهای بخشهای آن عبارت‌اند از:

اخبار وسایل کمک‌شنوایی^۱: گزارش، مقاله و آگهی تبلیغی درباره وسایل کمک ارتباطی و ابزارهایی که جدیداً تولید شده یا در حال تولید است، در این بخش عرضه می‌شود. منابع جدید^۲: منابعی که برای ناشنوایان و متخصصان ناشنوایی سودمند است. مانند نشریات جدید، در این بخش معرفی می‌شوند. فعالیتها^۳: شامل گزارشهایی درباره کسانی است که در مراکز تولید و ساخت قطعات مختلف وسایل تقویت شنوایی مشغول به کارند. نرم‌افزار^۴: این فصل، لوح فشرده و مانند آن که برای استفاده ناشنوایان سودمند است، معرفی می‌کند. نکات^۵: گزارش روشها، راهبردهای آموزشی جدید و دیدگاه‌های نوین و چگونگی استفاده از آنها توسط خوانندگان است. حمایت حقوقی^۶: گزارش رخدادهای حقوقی و دانستنیهای قانونی درباره ناشنوایان است. طرحهای پیشنهادی^۷: گزارش رهیافتهای نو، مطالب آموزشی دقیق و مبسوط برای استفاده متخصصان تقویت ارتباطات است. آیا کسی می‌داند؟^۸: شامل پرسشها و پاسخها در زمینه‌های مختلف ناشنوایان است. رخدادهای آینده^۹: تقویم زمانی

1. News on Aids
2. New Materials
3. Where the Action Is
4. Software
5. Tips
6. Advocacy Update
7. Courses Offered
8. Anybody Knows
9. Coming Up

تلاش

Endeavor

آموزشی شبانه‌روزی و حرفه‌ای، همچنین، آموزش شغلی، کاریابی، ورزش، فناوری، همه و همه مسائلی است که در این بخش، گنجانده می‌شوند.

یکی از بخشهای دایمی تلاش، ارائه یک مقاله مهم و پرمحتواست. در ضمن، هر شماره بخشی دارد به نام همراه با اخبار^۱، که در یک یا دو جمله، خبرهای دنیای ناشنوایی را ارائه می‌دهد؛ اطلاعاتی درباره برنامه‌های تلویزیونی دارای شرح و زیرنویس، سازمان‌های جدید، فناوری، بورسهای تحصیلی، تغییرات و نوآوریها. اطلاعات این بخش از خبرنامه‌ها، اطلاعیه‌های رسمی و نامه‌های ویژه، از مدارس، سازمان‌های دولتی و فعالیتهای خصوصی در آمریکا و سایر کشورها، جمع‌آوری می‌شود.

بیشتر شماره‌های نشریه به بررسی کتابهای مورد علاقه والدین ناشنوایان می‌پردازد. در شماره‌های تابستان و ایام تعطیل، فهرست مطالب خواندنی مفید^۲، منتشر می‌شود. کتابهای مخصوص کودکان نیز مورد بررسی قرار می‌گیرند.

افزون بر این، تلاش، در بردارنده اشعاری است که کودکان و بزرگسالان ناشنوا و یا دیگران، سروده‌اند. دیگر بخشهای آن نیز عبارت‌اند از: مقالات کوتاه و ویژه‌ای درباره موضوعاتی چون: سگهای کمک‌کننده به ناشنوایان^۳، گاه‌شمار گردهماییها، نامه‌های رسیده از سوی والدین و متخصصان، اطلاعاتی درباره وسایل کمک‌شنوایی، قطعه‌نامه‌های مصوب سازمان‌های دخیل در امور ناشنوایان، قدردانی ویژه از افراد خاص، انتشار مقالات دیدگاهی انجمن کودکان ناشنوا و اسامی اعضای جدید آن.

شماره‌های ویژه نشریه نیز به طور متناوب، منتشر می‌گردد. این شماره‌ها در بردارنده راهنمای اردوی تابستانی^۴ است که اکنون، به طور مجزا و بر مبنایی سالیانه منتشر می‌شود. همچنین، شماره‌ای با عنوان ناشنوایی و ناتوانیهای یادگیری^۵ دارد. افزون بر این، یک ضمیمه ویژه به کودکان نابینا و ناشنوا و خانواده‌هایشان اختصاص یافته است.

سردبیر و همچنین بسیاری از فعالان در تلاش، والدین کودکان ناشنوا و یا کم‌شنوا هستند. متخصصان نیز در بخشهایی از آن، همچون ستون قانونگذاری، مقالات و دیگر ستونها گاه به گاه، فعالیت داشته و تأثیرگذارند.

مری جین رودز^۶، نخستین سردبیر تلاش و انجمن ملی ناشنوایان^۷، حامی مالی و ناشر آن بوده است.

این نشریه را انجمن کودکان ناشنوای آمریکا^۱ منتشر می‌کند. این مرکز، قبلاً انجمن بین‌المللی والدین ناشنوایان^۲ نام داشت. در اصل، بخش والدین مجمع مربیان آمریکایی ناشنوایان^۳ بود که مستقل شد. در طول فرآیندهای تغییر نام این سه گروه، تلاش، عمده‌ترین مجرای ارتباطی میان والدین بود که نخستین شماره آن، در پاییز ۱۹۶۹، توزیع گردید. از آن زمان تا کنون، شمار خوانندگان از شش هزار، به هجده هزار خانواده کودکان ناشنوا و متخصصان فعال در این زمینه، افزایش یافته است. تلاش، شش بار در سال، منتشر می‌شود و از یک خبرنامه چهار تا شش صفحه‌ای، به نشریه‌ای دوازده تا شانزده صفحه‌ای تبدیل شده است. قطع و اندازه نشریه نسبت به گذشته تغییر کرده است و آگهی‌ها و تصاویری در آن گنجانده شده است. تلاش، از نظریه ارتباط کلی^۴، طرفداری و حمایت می‌کند.

ویژگی‌ها و مطالب: تلاش، چندین ستون دایمی دارد. ستون رئیس^۵، به قلم رئیس هیئت اجرایی انجمن کودکان ناشنوای آمریکا نگاشته می‌شود. همواره، یکی از والدین کودکان ناشنوا را به این سمت، منصوب می‌کنند. این ستون، در بردارنده مطالبی درباره انجمن کودکان ناشنوا و فعالیتهایش، دیدگاه‌هایی درباره هیئت اجرایی و تجارب فردی در زمینه پرورش کودکان ناشنواست.

همچنین، همواره یکی از والدین، ستون سردبیر^۶ را می‌نگارد. این ستون، شامل مسائل ملی و موضوعات شخصی مرتبط با والدین کودکان ناشنواست.

ستون گروه‌های وابسته^۷، خبرهایی را درباره فعالیتهای گروه‌های وابسته به انجمن کودکان ناشنوا در سراسر آمریکا و کانادا به خوانندگان ارائه می‌دهد. این ستون، نمایانگر فعالیتهای منطقه‌ای گروه‌های والدین است. همچنین به دیگر گروه‌ها درباره نوع فعالیتهایی که یک گروه والدین محلی قادر به انجام داده آن است، ایده‌هایی می‌دهد.

ستون قانونگذاری^۸، به قلم وکیلان و کارشناسان در زمینه مسائل حقوقی است که بر زندگی ناشنوایان و خانواده‌هایشان تأثیرگذار است. همچنین درباره پرونده‌ها و موضوعات حقوقی اطلاعاتی به روز ارائه می‌دهد. این ستون، همچنین درباره قوانین موضوعه، همچون قوانین -۹۴- ۱۴۲ (آموزش برای کلیه کودکان معلول^۹) و قانون توان‌بخشی ۱۹۷۳، بخش ۵۰۴، اطلاعات حاشیه‌ای به خوانندگان، ارائه می‌نماید. تغییر در قوانین مرتبط با مدارس دولتی، برنامه‌های

1. The American Society for Deaf Children (ASDC)
2. The International Association of Parents of the Deaf
3. The Parent Section of the Convention of American Instructors of the Deaf
4. Total Communication
5. The President's Corner
6. The Editor's Corner
7. The Affiliate Corner
8. The Legislative Corner
9. Education for All Handicapped Children

1. Keeping Up
2. Good Reading
3. Hearing Ear Dogs
4. Summer Camp Directory
5. Deafness And Learning Disabilities
6. Mary Jane Rhoads
7. The National Association of the Deaf

نشریه فرت The Frat

این نشریه، ارگان رسمی انجمن ملی برادری ناشنویان^۱ است که در فوریه ۱۹۰۴، یعنی کمتر از دو سال پس از شکل‌گیری ایده انجمن برادری ناشنویان در فلینت میشیگان^۲، آغاز به کار کرد. فرت Frat به معنای برادری یا اخوت است.

تاریخچه: اسناد و مدارک انجمن ملی برادری، گویای چگونگی انتخاب نام نشریه نیست. البته پژوهش جدی در این باره انجام نگرفته است. در واقع، این نشریه آن چنان مشهور شده است که انجمن را نیز اغلب «اخوت» می‌نامند.

نخستین شماره‌های اخوت، چهار صفحه داشت و قطع آن، متوسط و به اندازه ۲۲ × ۱۵ سانتیمتر بود. اگرچه نخست قرار بود این نشریه به صورت ماهنامه منتشر شود، اما همواره، به طور نامنظم، منتشر می‌شد و در دو سال اولیه انتشار خود از حیطة مطبوعات خارج شد.

در ۱۹۰۷، توافقنامه‌ای با انجمن ملی ناشنویان^۳ منعقد گردید مبنی بر اینکه ارگان رسمی آن، یعنی کارگر خاموش^۴ با عنوان دفتر اخوت^۵، چند صفحه‌ای را به انجمن ملی برادری اختصاص دهد. در مجمع سال ۱۹۰۷ انجمن توافق شد که به این ترتیب، انجمن، بیشتر و بهتر به مردم معرفی می‌شود و در هزینه‌های چاپ نیز صرفه‌جویی می‌گردد. کارگر خاموش (که اکنون ناشنویان آمریکا^۶ نام دارد) در آن زمان نشریه‌ای بیست صفحه‌ای در قطع ۳۵ * ۲۷ سانتیمتر بود.

در مجمع سال ۱۹۰۹ انجمن، مطرح گردید که سایر نشریات، از جمله سایلنت سکرسز موفقیت خاموش^۷ و ناشنویان آمریکا، پیشنهاد درج «دفتر اخوت» در نشریه خود را دادند. با این همه، در نهایت، انجمن، قراردادی را با سوئرن آپتیست (خوش‌بین جنوبی)^۸ منعقد ساخت. در میانه سال ۱۹۱۱ و به دلیل درخواست ناشر آپتیست، این قرارداد، فسخ گردید. شایان ذکر است در اوایل دهه ۱۹۰۰، تعدادی نشریه برای خوانندگان ناشنوا منتشر می‌شد، اما به استثنای کارگر خاموش، مدت انتشار سایر نشریات، کوتاه بود.

انجمن، با انتشار شماره اوت ۱۹۱۱ اخوت، نشر تنها ارگان رسمی خود را از سر گرفت. استاندارد نشریه این بود که هشت صفحه داشته باشد؛ اما با گسترش انجمن، شمار صفحات اخوت، بین هشت تا شانزده، در نوسان بود. در سالهای اخیر، استاندارد نشریه شانزده صفحه شده است.

ساختار و خط‌مشی: در سرمقاله نخستین شماره اخوت در ۱۹۰۴، آمده بود که اخوت، نه تنها به دیدگاهها و نظریات می‌پردازد، بلکه به هر یک از اعضا که نشریه برای او فرستاده می‌شود، درباره فعالیت دیگر برادران، رشد و توسعه انجمن، گزارش مقالات و هر موضوعی که دانستن آن، رفاه عمومی را ارتقا می‌بخشد و همچنین، درباره ارزشمندترین و ضروری‌ترین سرمایه ما، یعنی هماهنگی، اطلاعاتی ارائه خواهد داد. افزون بر این، ذکر شده بود که این نشریه، در دسترس

همه اعضای قرار می‌گیرد که از سایر منابع اطلاعاتی در اختیار اعضای دیگر بخشهای انجمن، محروماند.

بدین ترتیب، سالهای متمادی، محتوای اخوت، عمدتاً در موضوعات مرتبط با موارد زیر بود: انجمن ملی برادری، اعضای آن، روند گسترش آن و اقداماتش در جهت ایجاد اطمینان و اعتماد به سازمان. به دلیل وجود آشفتگی در سالهای نخستین آن، که رهبران ناشنوا در تداوم موجودیت انجمن، مردد بودند، اخوت همواره از اعضای خود می‌خواست از انجمن دفاع کرده، رشد آن را افزایش دهد و نهایتاً، اعضای جدیدی برای آن بیابند. در مورد اقدامات بخشهای مختلف انجمن، مزایایی که به اعضای آن تعلق می‌گرفت و سازماندهی بخشهای جدید نیز در این نشریه، مقالاتی منتشر می‌شد. به اختصار می‌توان گفت حال‌وهوای سرمقاله‌های اخوت، سرشار از درد و رنجی روزافزون بود.

در اواخر دهه ۱۹۲۰ و اوایل دهه ۱۹۳۰ که انجمن رو به گسترش نهاد، هر شماره اخوت، ۲۴ صفحه داشت و مقالات متنوع‌تری در آن منتشر می‌گردید و اگرچه هنوز هم موضوعات مرتبط با بخشهای انجمن و بیمه بر صفحات نشریه حکم‌فرما بود، اما با تبدیل شدن اخوت به نشریه مورد علاقه افراد عضو و غیرعضو، بر مطالب ارسالی از سوی اعضا (از جمله اشعار) افزوده شد.

بین آوریل ۱۹۲۸ و می ۱۹۳۱، پرسش و پاسخ درباره قوانین مجلس^۱، به یکی از بخشهای دایمی نشریه تبدیل شد. این ستون، به قلم ادوین ام. هزل^۲ بود. او یکی از اعضای انجمن و نخستین ناشنوی بود که به عضویت مؤسسات ملی امریکاییهای طرفدار حکومت^۳ درآمد. یکی از محبوب‌ترین بخشهای اخوت، که در ۱۹۳۰ آغاز شد و تا ۱۹۵۱ انتشار آن همچنان ادامه داشت، «کانون توجه» از جیمز اف. میگر^۴ بود. این بخش مرتب منتشر می‌شد و آن قدر گسترش یافت که یک صفحه کامل را در بر می‌گرفت. میگر، نویسنده‌ای همه فن حریف بود: بذله‌گو، اصیل، گزنده و تحریک‌کننده. او اخبار سراسر جهان را که به گونه‌ای با ناشنویان در ارتباط بود، جمع‌آوری کرده، پوشش می‌داد و آنها را با اطلاعاتی که معمولاً جدید بود، ارائه می‌کرد. میگر، در فوریه ۱۹۵۱، درگذشت و لئونارد وارشاوسکی^۵، مسئولیت ستون او را برعهده گرفت. او خود در اخوت، ستونی داشت به نام «جرقه‌های ورزش»^۶. وارشاوسکی نیز همچنان اخبار جهانی را به طور مختصر ارائه می‌داد؛ به ویژه اخباری را که به ناشنویان و ناشنویان مربوط بود.

پس از «کانون توجه»، طولانی‌ترین بخش به قلم یکی از اعضای انجمن که به طور مداوم منتشر می‌شد، نوشته گیلبرت سی. برادوک^۷ بود. وی از ۱۹۳۷ تا ۱۹۴۶، مجموعه‌ای از ۹۷ زندگینامه را زیر عنوان با مشاهیر^۸ به نگارش درآورد. کسانی که از سرتاسر جهان، برای این قسمت انتخاب می‌شدند، یا به دلیل موفقیت‌هایشان بود، یا به دلیل فائق آمدن بر معلولیت ناشنویان، و نهایتاً یا به دلیل اثرگذاری بسیار از آنان بر زندگی ناشنویان. بعدها، انجمن دانش‌آموختگان دانشکده گالودت^۹، ستون «ناشنویان سرشناس» را به صورت یک

1. Questions and Answers on Parliamentary Law
2. Edwin M. Hazel
3. The National and American Institutes of Parliamentarians
4. James F. Meagher
5. Leonard Warshawsky
6. Sport Sparks
7. Guilbert C. Braddock
8. Notable Deaf Persons
9. The Gallaudet College Alumni Association

1. The National Fraternal Society of the Deaf (NFSDF)
2. Flint, Michigan
3. The National Association of the Deaf (NAD)
4. The Silent Worker
5. The Frat Department
6. The Deaf American
7. The Silent Success
8. The Southern Optimist

فصلنامه توان‌بخشی قدرت شنوایی

Hearing Rehabilitation Quarterly (HQR)

عنوان و چارچوب جدید این مجله در ۱۹۷۶ طرح‌ریزی شد. انتشار این جزوه، حاصل رشد و توسعه موفقیت‌آمیز مجلات پیشین این اتحادیه است که زمان آن به اوایل ۱۹۲۰ باز می‌گردد. نخستین نوشته چاپی آن، مربوط به سالهای ۱۹۲۱ تا ۱۹۲۳ تحت عنوان کرونیکل است.

سپس بولتن اتحادیه سخت‌شنوایان نیویورک به صورت هفته‌نامه از فوریه ۱۹۲۳ به چاپ رسید. در این بولتن، رخدادهای مربوط به اتحادیه، فعالیتهای اعضا، گزارشهای نشست هیئت امناء و نامه‌های خوانندگان، چاپ می‌شد. در ۱۹۶۱ مهم‌ترین خبرهای اتحادیه سخت‌شنوایان نیویورک جای بولتن را گرفت. سری جدید نشریه، قابل فهم‌تر بود و در آن، بر مقایسه‌هایی که قابل توجه متخصصان امور بازپروری شنوایی و نیز کسانی که ضایعه شنوایی داشتند و خریداران نشریه بود، تأکید می‌شد. مضاف بر اینکه از اخبار مربوط به فعالیتهای اتحادیه نیز گزارشهایی می‌آورد. امروزه روند فصلنامه توان‌بخشی قدرت شنوایی تکامل همه‌جانبه پیدا کرده و وضعیت کنونی اتحادیه سخت‌شنوایان نیویورک را، به عنوان مؤسسه‌ای که شهرت و دامنه و گسترش تأثیر به آن سوی محدوده جغرافیایی نیویورک هم رسیده است، نشان می‌دهد.

مخاطبان: این فصلنامه، برای ارتباط میان نشریات دوره‌ای مربوط به توان‌بخشی شنوایی، به وجود آمده است. چه آن نشریاتی که برای خوانندگان متخصص بازپروری طراحی شده و چه آن نشریاتی که برای جذب افراد معلول شنوایی و دیگر کسانی که به این موارد توجه دارند چاپ می‌شود. مخاطبان فصلنامه، متخصصان توان‌بخشی شنوایی از جمله شنوایی‌سنجها، گوش‌شناسان، آسیب‌شناسان گفتاری، تکنسین‌های مدرسان ناشنوایان، روان‌شناسان، آموزگاران، مشاوران توان‌بخشی شغلی و دانشجویان می‌باشند. این مجله، مخاطبان دیگری نیز دارد، از جمله: افراد مبتلا به نقص شنوایی، خریداران نشریه، مثل والدین کودکان دارای ضایعه شنیداری، علاقه‌مندان و رهبران صنفی و سیاسی که به هر حال مشکلات افراد معلول شنوایی برایشان مهم است. فصلنامه، برای حفظ مخاطبان متفاوت خویش، می‌کوشد توازنی میان محتوای مطالب ایجاد کند. از هر شماره، حدوداً ۱۵۰۰ نسخه چاپ می‌شود. نسخه‌ها برای مشترکان و کتابخانه‌های آموزشی و تخصصی فرستاده می‌شود.

اهداف: فصلنامه، اطلاعاتی درباره پیشرفتهای اخیر در موضوعات گوناگون توان‌بخشی شنیداری و درمانهای ممکن برای کسانی که با درجات مختلف ضایعه شنوایی و انواع گوناگون آن زندگی می‌کنند، ارائه می‌دهد. مشاوره و راهنمایی خوانندگان، استفاده از فرصتهای مختلف برای معلولان شنوایی، معرفی پیشرفتهای نوآوریها در عرصه فناوری برای کمک ناشنوایان یا کم‌شنوا و اخبار مربوط به سازمانهای خدما، از جمله مطالبی است که در این مجله مطرح می‌گردد.

کتاب، گردآوری کرد.

در سالهای ۱۹۴۴ و ۱۹۴۵، مقالات میسوطی درباره منشأ شکل‌گیری و روند توسعه انجمن ملی برادری ناشنوایان، با عنوان «سالهای سختی و سپس پیشرفت»^۱ منتشر شد؛ نویسنده این مقالات، آرتور ال. رابرتز^۲، سردبیر اخوت در آن زمان بود که با نام مستعار، آن را منتشر می‌کرد.

اخوت، از زمان شروع انتشار، سردبیران معدودی داشته است. فرانسیس پی. گیسیون^۳، از سال ۱۹۰۴ تا زمان مرگش در ۱۹۲۹، عهده‌دار این سمت بود. جانشین وی، آرتور ال. رابرتز نیز تا زمان مرگش در ۱۹۵۷ سردبیر نشریه بود. سپس ال. اس. چری^۴ تا ۱۹۶۷، در این سمت، فعالیت می‌کرد و سپس اف. بی. سالیوان^۵ جانشین او شد.

تا زمان سردبیری رابرتز، صفحات سرمقاله/خوت، به ندرت موضوعات روز مرتبط با ناشنوایان را بررسی می‌کرد. رابرتز، موضعی شدید و نقادانه در برابر فروشندگان دوره‌گرد ناشنوا، برگرفت و آنان را «گدا» نامید. همچنین، درباره موضوعات آموزشی، حرفه‌ای، اجتماعی و قانونی که با جامعه ناشنوایان مرتبط می‌گردید، ابراز عقیده می‌کرد. اخوت، برای متقاعد کردن شرکتهای بیمه به اینکه رانندگان ناشنوا، در مورد بیمه خودرو، در معرض ریسک بسیاری قرار دارند، تلاش بسیار کرد، و درباره این رانندگان به انجام تحقیق و نظرخواهی پرداخت. جانشینان رابرتز نیز این شیوه را ادامه دادند و امروزه، به ندرت، شماره‌ای بدون داشتن سرمقاله‌ای درباره موضوعات مرتبط با ناشنوایان، منتشر می‌گردد.

اطلاعاتی درباره مشترکان: اخوت، به طور رایگان، در دسترس اعضای فعال انجمن، همسران اعضای متوفای انجمن و همچنین، مدارس ناشنوایان و شماری از مخاطبان خارج از آمریکا قرار می‌گیرد. این نشریه، هر دو ماه یک بار منتشر می‌شود و شمارگان آن ده هزار نسخه است. در ۱۹۵۵، به دلیل افزایش هزینه‌های چاپ، این نشریه از ماهنامه به دو ماهنامه تبدیل شد.

1. Lean Years and Lush
2. Arthur L. Roberts
3. Francis P. Gibson
4. L. S. Cherry
5. F. (Frank) B. Sullivan

روان‌شناسی توان‌بخشی Rehabilitation Psychology

این مجله را بخش روان‌شناسی توان‌بخشی مؤسسه روان‌شناسی آمریکا^۱ منتشر می‌کند. این بخش در ۱۹۴۹، به عنوان گروه مشترک‌المنافع ویژه آغاز گردید و تحت عنوان شورای ملی ابعاد روان‌شناسی معلولیت شناخته شد. در ۱۹۵۴، مقدمه مجله با عنوان خیرنامه چاپ شد. در ۱۹۵۷، نام این نشریه، به گزارش خبری تغییر یافت و افزون بر بخشهای خبری درباره شورای ملی، به چاپ اطلاعات علمی بیشتری پرداخت. در ۱۹۵۸ شورای ملی ابعاد روان‌شناسی معلولیت، بخش رسمی مؤسسه روان‌شناسی آمریکا گردید و در ۱۹۶۰ نام این بخش، ابعاد روان‌شناسی معلولیت شد. در ۱۹۶۹، نام گزارش خبری به *ابعاد روان‌شناسی معلولیت* تغییر یافت تا موقعیت جدید آن را، به عنوان مجله‌ای علمی در پاسخ به افزایش اهمیت شناخت عوامل روان‌شناسی در معلولیت و نیاز به پخش اطلاعات علمی در این باره، منعکس سازد. بالاخره در ۱۹۷۲ نام مجله و بخش، به *روان‌شناسی توان‌بخشی* تغییر یافت.

روان‌شناسی توان‌بخشی، مجله‌ای میان رشته‌ای است که با همه مواردی که درباره ابعاد روان‌شناسی توان‌بخشی است، در ارتباط است. مجله، مقالاتی را منتشر می‌کند که ابعاد رفتاری و روان‌شناسی توان‌بخشی را در بعد گسترده‌ای از موقعیتها و زوایای مختلف نشان می‌دهد. موضوعات و تعداد مقالات روان‌شناسی و توان‌بخشی، برای مطالعه متخصصانی که با روان‌شناسی و ابعاد روان‌شناسی توان‌بخشی کار می‌کنند، به صورت متناسب در نظر گرفته می‌شوند. مجله، نسخه‌های خطی‌ای را چاپ می‌کند که با موضوعات بیماریهای مزمن و معلولیت جسمی، روحی و احساسی معلولان سر و کار دارد و شامل جمعیهتهایی مانند معلولان رشدی و افراد مسن می‌شود. به علاوه، مجله شامل گزارشهای تحقیقاتی و گزارشهای بالینی مختصر برای تحقیقاتی می‌شود که نمونه آنها کم است. بخش نقد کتاب، نقدهایی از کتابهای تازه چاپ شده مربوط را ارائه می‌کند. گاهی کل شماره مجله به موضوع مهم ویژه یا مورد علاقه خوانندگان اختصاص می‌یابد. پیشنهادهای خوانندگان برای موضوعات خاص، مورد استقبال سردبیر قرار می‌گیرد.

مسئولان مجله برای تغییر نگرشهای رایج روان‌شناسی درباره معلولیت، سیاست خاصی را پیش گرفته‌اند که به شرایط معلولان کمک می‌کند. بنابراین، مجله نویسندگان را تشویق می‌کند که اصالت معلولان را در اجرای تحقیق، تغییر اطلاعات و استفاده از زبان حفظ کنند. نویسندگان نباید از معلولان با الفاظی یاد کنند که بیانگر ناتوانی و ضعف آنها است؛ بنابراین شایسته نیست از لفظ معلول استفاده کنند.

نیز نک: نشریات توان‌بخشی

مقالات، رویکردهای تازه‌ای را درباره توان‌بخشی ایجاد نموده، یا پیشرفته‌ترین اطلاعات در رشته‌های مختلف را که در ارتباط با ناشنوایان به کار می‌رود، خلاصه می‌کنند. شیوه نوشتار مقالات، معمولاً به گونه‌ای است که نیاز متخصصان تمام زمینه‌های تخصصی بازپروری شنوایی و نیز افراد معلول آموزش دیده و والدین کودکان معلول را برآورده می‌کند. افزون بر مقالات انفرادی، اطلاعات منظمی برای متخصصان و افراد علاقه‌مند منتشر می‌شود.

مؤلفان نشریه: فصلنامه، از همه مقالاتی که پیش از این در جایی چاپ نشده باشند، در تمام زمینه‌های مرتبط با پرورش قدرت شنیداری، استقبال می‌کند. مقالاتی که از سوی متخصصان یا دانشجویان سطح بالا یا کارآموز فرستاده شده است، خصوصاً مقالاتی که در زمینه‌های مختلف از جمله شنوایی‌شناسی، گوش‌شناسی، تکنولوژی اعضای مصنوعی، ارتباط درمانی، آموزش، روان‌شناسی، و توان‌بخشی باشند، در اولویت چاپ قرار دارند. همچنین، مقالات و اطلاعات کوتاهی که سازمانها و مؤسسات مختلف برای فصلنامه می‌فرستند و ارزشمند تشخیص داده شوند، پذیرفته می‌شوند. گاه گزارشهایی با زبان اول شخص نیز به چاپ می‌رسد.

این فصلنامه، هیئت تحریریه‌ای دارد که از ۲۷ پژوهشگر و شخصیت دانشگاهی برجسته در رشته‌های شنوایی‌شناسی، فناوری، آموزش، ارتباط درمانی، گوش‌شناسی، روان‌شناسی و توان‌بخشی تشکیل شده است. اعضای هیئت تحریریه، مقالات ارسال شده را برای انتشار، بررسی می‌کنند.

شیوه و روش فصلنامه اهمیت ویژه‌ای دارد. از آنجا که فصلنامه توان‌بخشی به دنبال مخاطبان زیاد است، باید نحوه نوشتن، ترجیحاً شفاف باشد. در مقالات، از آوردن اصطلاحات بسیار تکنیکی و هر نوع واژه مهجور و دور از ذهن، خودداری می‌شود، با این نیت که با متخصصان رشته‌های خاص رابطه برقرار کرده، نیز خوانندگان باهوشی را که احتمالاً دارای ضایعه شنیداری می‌باشند، پوشش دهند. روش مقالات بدین گونه است که سرخطهایی چند را در بر می‌گیرد و در صورت اقتضای بلندی و پیچیدگی، مقاله شامل چند زیر مجموعه عنوان نیز می‌گردد.

می‌کند. خوانندگان آن، معمولاً مدیران و معلمان مدارس استثنایی، ناشنویان و والدین فرزندان ناشنوا و تمام کسانی هستند که مشکلات زبانی کودکان و والدین را، مورد پژوهش قرار می‌دهند. مطالعات زبان اشاره برای بسیاری از دانشگاه‌ها، مؤسسه‌ها، شخصیت‌ها و کتابخانه‌های پژوهشی جهان فرستاده می‌شود.

همکاری جمعی از متخصصان در مدیریت و هیئت تحریریه، عملکرد و کارنامه این نشریه را، مثبت کرده است. در نخستین هیئت تحریریه، ارسولا بلوگی، جرج دتمولد، ویلیام نمسر، جروم شین و فردریک شرایبر حضور داشتند. گوردن هوز نیز در ۱۹۷۳ به آنان پیوست. اچ. راسل برنارد از ۱۹۷۶ تا ۱۹۷۹ سمت دستیار سردبیر نشریه را برعهده داشت و پس از آن، فعالیت خود را در مقام معاون سردبیر ادامه داد. جان بونویلیان، هری هومان، کاترین میداو، ترنس آروورک و جیمز وودوارد در ۱۹۷۸ به سمت معاونان سردبیر منصوب شدند. چندی پیش، شارلوت بیکر- شنک، دنیس کوکلی و بتی کلونوموس این مسئولیت را پذیرفتند. علایق گسترده و دانش‌پژوهی هوشمندانه این افراد، خوانندگان را به حوزه‌های جدیدی کشاند و پیوند میان چندین مجمع علمی را به آنان نشان داد.

مجموعه‌ای از هفده مقاله این نشریه، با عنوان *اشاره و فرهنگ: مطالبی خواندنی برای دانشجویان زبان اشاره آمریکایی*^۱ در ۱۹۸۰ منتشر شد. این مجموعه مقالات، منبع سودمندی برای معلمان و فراگیران زبان اشاره به شمار می‌آید.

مطالعات زبان اشاره را بیشتر، برنامه‌هایی در دست دارند که عمقی‌تر به زبان می‌پردازند. در ۱۹۸۵، استوکو همراه با ویرجینیا ولترا از مؤسسه روان‌شناسی^۲، چکیده مباحث و مصوبات سومین سمپوزیوم بین‌المللی پژوهشی زبان اشاره را در اثری به نام *مطالعه زبان اشاره* ارائه دادند. این مجموعه، ۸۳ پژوهش در زمینه زبان اشاره را در خود جای داده است و با همکاری مشترک مؤسسه روان‌شناسی رم و انتشارات لینستوک به چاپ رسیده است. هدف این مجموعه، گسترش زبان‌های اشاره و بسط دامنه نفوذ نشریه بود.

مقالات، با روشهای مختلف پژوهش، مانند روش تاریخی یا روش میدانی تألیف می‌شوند. مؤلفان، از آوردن اصطلاحات پیچیده و مغلق پرهیز می‌کنند و با زبانی روشن و فصیح به بیان نکات و مطالب می‌پردازند.

مجله
Magazine

مطالعات زبان اشاره

Sign Language Studies (SLS)

تنها نشریه علمی است که به طور ویژه، زبان‌های اشاره‌ای و به ویژه زبان اشاره ابتدایی را بررسی و ابعاد فرهنگی، زبان‌شناسانه و روان‌شناسانه آنها را پژوهش می‌کند. این نشریه، در آغاز، هر شش ماه یک بار منتشر می‌شد و اکنون، ترتیب انتشار آن، فصلنامه است و از همین روی، شماره‌های آن منظم و مرتب نیست.

توماس ای. سبئوک، سردبیر نشریه سمیوتیکا^۱ در ۱۹۷۱ پیشنهاد کرد که ویلیام سی. استوکو کار تدوین نشریه‌ای با موضوع زبان اشاره را آغاز کند. این نشریه جدید را، مرکز پژوهشی سبئوک در بلومینگتون در ایندیانا منتشر می‌کرد. با انتشار نخستین شماره آن در سپتامبر ۱۹۷۲، سبئوک با انتشارات ماوتون قراردادی منعقد کرد. بنابراین، پنج شماره اول این نشریه (۱۹۷۲ تا ۱۹۷۴) با حمایت و مسئولیت مرکز علوم زبانی دانشگاه ایندیانا، ناشران ماوتون، هیگ و نزلند به چاپ رسید.

مشکلات اداری و اقتصادی ماوتون و دانشگاه ایندیانا، اشکالاتی در روند چاپ و نشر به وجود آورد. تصور استوکو این بود که یافتن دانشگاه یا انتشارات دیگری که توانایی انتشار این نشریه تخصصی کوچک را داشته باشد، دشوار یا غیرممکن است. همچنین، وی اخیراً انتشار خصوصی یک نشریه غیرتجاری دیگر، به نام *خاستگاه‌های زبان* را برعهده گرفته بود که بر زبان‌های اشاره تأکید داشت.

بالاخره استوکو تصمیم گرفت مجله *زبان اشاره* را به ناشران خصوصی بسپارد و پس از آن، این نشریه به شکل فصلنامه و از سوی انتشارات لینستوک به چاپ رسیده است. نام لینستوک که از ترکیب و ادغام «لینگویستیکس» به معنای زبان‌شناسی و «استوکو» مشتق شده است، تا اندازه‌ای به این دلیل انتخاب شده بود که معمولاً لینستوک (یا لینتسوک) را برای جرقه زدن به گلوله توپ و به راه انداختن یک انفجار عظیم به کار می‌بردند. انتشارات لینستوک در ۱۹۷۷ در ایالت مریلند به ثبت رسید و ویلیام سی. استوکو، سردبیر، و روث استوکو، مدیر آن، تنها سهام‌دارانش بودند.

مطالعات زبان اشاره، با هدف خدمت به همه علاقه‌مندان به زبان ناشنویان، به ویژه انسان‌شناسان، صوت‌شناسان، روان‌شناسان و جامعه‌شناسان طراحی شده است.

راهنمایی مخاطبان و خوانندگان نشریه، در زمینه مسائل ذیل، در حوزه وظایف این نشریه است: یادگیری زبان از سوی کودکان ناشنوا و شنوا؛ شکل‌گیری زبان در شرایط عادی و غیرعادی؛ دستور زبان‌های اشاره؛ فرهنگ و ویژگیهای اجتماعی استفاده‌کننده از زبان اشاره؛ وجوه تشابه و اختلاف زبان‌های اشاره و زبان‌های گفتاری؛ زبان و ارتباط آن با مغز؛ رابطه زبان و دستگاه عصبی؛ کارکرد زبان‌های اشاره در بین ناشنویان مناطق شهری و روستایی؛ شکل‌گیری زبان و شناخت خاستگاه‌های زبان.

همچنین، این نشریه، مباحث جنبی زبان‌های اشاره، مانند تحصیل این زبان از سوی ناشنویان و سیاست‌های آموزشی را مطرح و بررسی

1. *Sign and Culture: A Reader for Students of American Sign Language*
2. Institute of Psychology

1. *Semiotica*

اخبار خاموش

Silent News

نشریه آموزش انگلیسی به
دانش آموزان ناشنوا

TEDS

این نشریه برای مربیان، معلمان و پژوهشگرانی که در جست‌وجوی روش‌های کاربردی و راهبردهای بدیع برای آموزش زبان انگلیسی به ناشنوایان یا دانش‌آموزانی است که انگلیسی زبان دوم^۱ آنها است. مقالات مندرج در این نشریه، شیوه‌های ابتکاری و غیرمعمول در زمینه مسائل و مشکلات تدریس را مطرح می‌کند. دیگر ویژگی‌های این نشریه عبارت‌اند از: ستون دستور زبان، ستونی منظم درباره اصول آموزش و دستور و ساختار زبان، چاپ مصاحبه‌هایی با مربیان و پژوهشگران برجسته درباره شکل‌گیری زبان، بخشنامه‌ها و اظهارنظرهای خوانندگان درباره مطالب کاربردی و نظری. این بخش، بررسی‌ها و پژوهش‌های خوانندگان را مطرح می‌کند و راه‌حل‌هایی برای حل مشکلات موجود در حوزه آموزش زبان را مطرح می‌کند. این نشریه در ۱۹۷۴، زیر نظر گروه انگلیسی دانشکده گالودت^۲ آغاز به کار کرد. نخست نام آن، *Teaching English to the Deaf* نشریه آموزش انگلیسی به ناشنوایان بود؛ اما پس از روشن‌تر شدن هدف از انتشار آن، یعنی کمک به انجام گرفتن مطالعات و بررسی‌ها درباره مشکلات عملی، که امروزه مربیان ناشنوا و آموزگاران انگلیسی ناشنوایان، با آن مواجه‌اند، هیئت سردبیری، رأی به تغییر نام نشریه داد و نامش اینگونه شد:

Teaching English to Deaf and Second-Language Students (TEDS)

این تغییر نام در ۱۹۸۱، رخ داد تا شمار بیشتری از دبیران و آموزگاران زبان انگلیسی را که در زمینه آموزش انگلیسی به عنوان زبان دوم^۳ به دانش‌آموزان ناشنوا و دانش‌آموزان شنوا و زبان دوم فعال‌اند، در بر بگیرد. مؤسسه آموزگاران زبان انگلیسی به سایرین^۴ به عنوان مرکزی قابل توجه، نیاز به انتشار این نشریه داشت تا آموزش انگلیسی به دانش‌آموزان و دانشجویان خارجی و آموزش انگلیسی به ناشنوایان را تسهیل کند. از این رو، هدف اصلی این نشریه، ارائه اطلاعات کاربردی و عملی درباره آموزش مهارت‌های زبان به ناشنوایان بوده است.

این نشریه، پس از ۱۹۷۷، به ارگان رسمی بخش مدرسان انگلیسی ناشنوایان^۵ تبدیل شده است که عضو مجمع مربیان آمریکایی ناشنوایان^۶ است. از این زمان، شمارگان آن به یک هزار نسخه رسیده است. این نشریه، سه بار در سال منتشر می‌شود.

مدیریت نشریه، از میان گزارش‌ها و مقالات رسیده، آنهایی را که منطبق با آیین‌نامه آنهاست، انتخاب و منتشر می‌سازد.

این نشریه به همت جولیوس ویگینز^۱ در ۱۹۶۹ تأسیس شد و به مدت چهار سال به وسیله انتشارات سایلنت^۲ که مؤسسه‌ای غیرانتفاعی بود، به صورت ماهانه منتشر می‌شد. در ۱۹۷۳، شرکت ثبت شده سایلنت نیوز، که مؤسسه‌ای غیرانتفاعی است، شکل گرفت و از آن تاریخ، این نشریه را منتشر می‌کند. بیشتر کارکنان اخبار خاموش، از گزارشگران، خبرنگاران و عکاسان ناشنوا هستند.

اخبار خاموش، هم برای عموم ناشنوایان و هم برای کسانی که به گونه‌ای حرفه‌ای، دل‌مشغول حوزه ناشنوایان هستند، اطلاع‌رسانی می‌کند و از میان ناشنوایان، گستره خواندگانش، دانش‌آموزان دبیرستان تا سالمندان را در بر می‌گیرد. والدین و بستگان ناشنوایان نیز اخبار خاموش را می‌خوانند. در میان خوانندگان حرفه‌ای این روزنامه، معلمان، مددکاران اجتماعی و رابطان قرار دارند. افزون بر این، بسیاری کتابخانه‌های عمومی و دانشگاهی اخبار خاموش را دریافت می‌دارند. اخبار خاموش، هفت هزار مشترک دارد که حق اشتراک می‌پردازند. با در نظر گرفتن نسبت‌های خانوادگی و نسخه‌هایی که به سازمان‌ها، بنگاه‌ها، مدارس، دانشگاه‌ها و کتابخانه‌ها فرستاده می‌شود، برآورد شده است ماهانه بیش از سی هزار نفر، اخبار خاموش را می‌خوانند.

اخبار خاموش، خبرهایی را چاپ می‌کند که مشخصاً به ناشنوایی و ناشنوایان مرتبط است و روزنامه‌های موجود، اخباری از این دست را چاپ نمی‌کنند. این نشریه از میان شبکه ملی گزارشگران و نویسندگان، همزمان حجم فراوانی از اطلاعات را گردآوری می‌کند و هر ماه، تازه‌ترین تحولات قانونی، تکنولوژیک، پزشکی و ورزشی را گزارش می‌کند. افزون بر پوشش کامل خبری بیشتر حوادث ملی و آداب و رسوم، ستون‌های ثابتی به اخبار سراسری، توصیه‌های مربوط به استفاده از وسایل ارتباط از راه دور^۳ سفر، اختصاص داده شده است. شرح حال شخصی ناشنوایان منحصر به فرد نیز در این نشریه گنجانده شده است.

1. Second Language
2. English Department at Gallaudet College
3. English as a Second Language (ESL)
4. Teachers of English to Speakers of other Languages (TESOL)
5. Section of English Teachers of the Deaf
6. Convention of American Instructors of the Deaf

1. Julius Wiggins
2. Silent Press
3. T. D. D. (وسایل ارتباط از راه دور برای ناشنوایان)

پژوهشهای تجربی باید از کیفیت بالایی برای ارائه یک مقاله اصیل برخوردار باشند. مقاله‌ای که نخست بر پایه برشماری مشخصه‌های موضوع در مقوله‌ای تشخیصی باشد، ولی فرضیه‌ای را ارائه ندهد و با دیگر گروه‌های علمی مطابقت نداشته باشد تا فرضیه‌هایی را به اثبات رساند، قابل پذیرش نیستند.

مقاله‌های بلند بالای تجربی، باید بیشتر اطلاعات اثباتی را ارائه دهند تا آنکه تنها گزارشی از یک آزمون کوتاه در یک شیوه گسترده باشند. به طور کلی این باید‌ها از روی یک سری آزمونهای به هم پیوسته حاصل می‌شود. یادداشتهای آزمونی کوتاه، تنها و تنها باید بر پایه آزمونهایی چند استوار شده باشد.

نوشته‌های نظری و گزارشی که پذیرفته می‌شوند، باورهای نوینی را عرضه می‌دارند؛ پیشنهادهایی برای بازبینی نظریات کنونی ارائه داده و یا نظریات و مسائل را در شیوه‌های مفید بازسازی می‌کنند؛ اما از آنجا که این مقاله‌ها گرایش به درازی گفتار دارند، تنها به شرطی پذیرفته می‌شوند که مضمون اصلی‌شان مرتبط به موضوع اختلالات ارتباطی باشد. مقاله‌های کوتاه انتقادی که به روش علمی نوشته شده باشد نیز، تنها به شرطی چاپ می‌شوند که افکار نوینی را عرضه کنند و جهت نگاهشان به سوی یک مسئله مهم باشد.

تاریخ: نشریه *اختلالات ارتباطی*، خود از درون یک کتاب به نام *آسیب شناسی گفتاری: پژوهش بین‌المللی علم آسیب‌شناسی گفتاری*^۱، نوشته رابرت بروبیکر^۲ و آر. دبلیو. رایبر^۳، منتشر شده به سال ۱۹۶۶ از سوی شرکت انتشاراتی هلند شمالی آمستردام، به وجود آمده است. کتاب از استقبال خوبی برخوردار شد و به زودی شرکت انتشاراتی، چاپ دوم کتاب را خواستار شد. مؤلفان آن، تجدید نظر و چاپ دوباره آن را پس از یک سال انتشار شایسته ندیدند.

تدوین‌کنندگان پس از مشاوره با شماری از مقاله‌نویسان ویراست دوم، پیشنهاد کردند روزنامه بین‌المللی در زمینه اختلالات ارتباطی تأسیس شود. بیشتر کسانی که مورد مشاوره قرار گرفته بودند، نظرشان این بود که چنین نشریه‌ای می‌تواند پاسخ به نیازهای تخصصی خوانندگان در این زمینه باشد. بنابراین، تدوین‌کنندگان به سرعت دست به کار شدند.

مؤلفان این نشریه متعلق به منطقه خاصی نیستند و متخصصانی از سراسر جهان مقاله می‌نویسند. آنها ابتدا راجع به موضوعی که می‌خواهند بنویسند، موافقت نشریه را به دست می‌آورند. نخستین شماره در می ۱۹۶۷ به چاپ رسید، شامل مقاله‌هایی از کسانی چون هوبرت ماورر^۴ به نام «لکنت زبان به مثابه ردّ و پذیرش همزمان»^۵ بود که در شماره‌های بعدی آن چند بار چاپ شد. نیز، بخشی از شماره‌ها به شماری از مقاله‌هایی که اصولاً در یک کنفرانس ارائه شده بود (کنفرانس به نام، «اصول روان‌شناسی حرکتی و اهمیت آن در زمینه اختلالات ارتباطی» در نیویورک در بیست و ششم مارس ۱۹۶۶ برگزار شده بود) اختصاص داشت.

بیشتر مقاله‌هایی که در این کنفرانس ارائه شده در روزنامه *اختلالات ارتباطی* دوباره تجدید چاپ شده از سوی اولیور بلادشتاین^۶ و لوئیس وولبرگ^۷ نوشته شده بود.

نشریه اختلالات ارتباطی

Journal of Communications Disorders

این نشریه به موضوعات بسیاری در زمینه اختلالات ارتباطی، از جمله بررسیهای تجربی محض، و درمانگاهی و تئوریک می‌پردازد. خوانندگان این نشریه شامل زبان‌شناسان، عصب‌شناسان، روان‌شناسان، روان‌پزشکان و متخصصان شنوایی و گفتاری است. مقاله‌هایی که عمدتاً معضلات مربوط به اختلالات ارتباطی را مورد بحث قرار می‌دهند، شامل روندهای طبیعی ارتباطی به اضافه جنبه‌های آناتومیکی، روان‌شناسی، تشخیصی، روان‌پویایی، تشخیص بیماریهای روانی و اختلالات ارتباطی است.

در این نشریه ضمن توجه به تاریخ علم و وضعیت کنونی و آینده آن، مقاله‌هایی که موضوعات آنها در زمینه پژوهشهای کاملاً تجربی و مقاله‌های بالینی و نظریه‌ای باشد، مورد استقبال قرار می‌گیرد. مقاله‌ها و نوشته‌های امریکایی که ماهیتی بین‌المللی و چند رشته‌ای دارند، در این نشریه منتشر می‌گردند.

گزینش نوشته‌ها: برگزینش *نشریه اختلالات ارتباطی*، به روی همه کسانی که می‌خواهند نوشته‌هایشان را تحویل دهند، باز است. این نوشته‌ها برای سردبیر فرستاده می‌شود. وی برای مشاوره آنها را به شورای سردبیری ارجاع می‌دهد و آنجا با در نظر گرفتن ارجحیت محتوا، کیفیت کار و اعتبار گزارش این نوشته‌ها مورد بازبینی و بازرسی قرار می‌گیرند. شورای سردبیری بررسی می‌کند و سپس ویراستار تصمیم پذیرش یا رد مقاله‌ها را براساس توضیحات داده شده به نویسنده ابلاغ می‌کند و یا پیشنهادهای اصلاحی خود را که می‌تواند نوشته را قابل‌پذیرش کند، ارائه می‌دهد؛ گرچه ویراستاران نمی‌توانند بر پایه و اساس نامه‌ها و درخواستها دگرگونی و بازبینی انجام دهند. خود نوشته‌ها باید همان گونه که فرستاده شده باقی بماند. موقعیت نویسنده یک مقاله اهمیتی ندارد. مشاوران سردبیر معمولاً از هویت نویسندگان آگاهی دارند، ولی تصمیم‌هایشان را تنها در پیوند با کیفیت نوشته‌ها می‌گیرند.

نشریه، هیچ هزینه‌ای را برای چاپ مقاله‌ای نمی‌پردازد. نوشته‌ها به ترتیب پذیرششان چاپ می‌گردند، ولی در موارد استثنایی، چندی از مقاله‌های ویژه، جلوتر از زمان‌بندی به چاپ می‌رسند. سردبیر تیرهای هر موضوع را خود بر می‌گزیند. این نشریه مقالات مورد علاقه روان‌شناسان، روان‌کاوان، متخصصان گفتار و علوم شنوایی، اختلالات ارتباطی، زبان‌شناسان، عصب‌شناسان و متخصصان گوش، بینی و حنجره را منتشر می‌کند.

این نشریه به مقاله‌هایی که مشکلات و مسائل اختلالات گوناگون ارتباطی را بیان کند، بیشتر اهمیت می‌دهد. مضامین نوشته‌ها عبارت‌اند از: جنبه‌های آناتومی و فیزیولوژیکی، اختلالات ارتباطی، نیز عناصر آسیب‌شناسی روانی در اختلالات ارتباطی، جنبه‌های روان‌حرکتی اختلالات ارتباطی و ابعاد تشخیص و درمان اختلالات ارتباطی.

همه مقاله‌های پذیرفته شده باید در بایگانی محفوظ بمانند، چه گزارشهای تجربی، پژوهشهای موضوعی، و چه مقاله‌های نظری.

1. *Speech Pathology: An International Study of the Science*
2. Robert Brubaker
3. R. W. Rieber
4. Hobart Mowrer
5. *Stuttering as Simultaneous Admission and Denial*
6. Oliver Bloodstein
7. Lewis Wolberg

اخبار فدراسیون جهانی ناشنویان WFD News

فدراسیون جهانی ناشنویان^۱، شانزده سال پیش به چاپ این نشریه اقدام کرد تا از این راه، اطلاع‌رسانی جهانی در زمینه ناشنوایی را سامان دهد. این نشریه دارای ماهیت خبری و رویکرد فرهنگی و تا اندازه بسیاری حقوقی در سطح جهانی است. از این رو، بیشتر رخدادهای مربوط به حقوق ناشنویان در جهان را بازنمون می‌کند تا مسائل آموزش و پرورش یا دیگر موضوعات متعلق به آنها را. علاقه این نشریه به گزارش نهادهای ناشنوایی جهانی به ویژه کانون‌ها و سازمان‌های ناشنوایی عضو فدراسیون بیشتر است. پیش از این، مجله صدای سکوت^۲ از سوی این فدراسیون منتشر می‌شد که با توقف آن، نشریه/اخبار را با سازماندهی جدید، منتشر کرد. بنیانگذار آن سزاری ماگاروتو^۳ بود و هم اکنون به سردبیری کارول لی اکولین^۴ منتشر می‌شود.

از همان ابتدای کار، این نشریه موقعیت خوبی یافت و احترام و ستایش متخصصان را که در این زمینه فعالیت می‌کردند، برانگیخت. در سالهای اخیر شماری از شماره‌های تخصصی و ویژه‌ای به چاپ رسیده است. در پاریس در ۱۹۷۷ یک ویژه‌نامه به نام «مشکلات لکنت زبان: تئوری و درمان»^۱ به چاپ رسید. این شماره بر پایه مقاله‌های ارسالی که به کنفرانس دومین یادواره سالانه امیل فروشلز^۲ درباره اختلالات ارتباطی در دانشگاه پیس^۳ نیویورک در ۱۹۷۵ ارسال شده بود، تدوین شده است. افزون بر اینکه این روزنامه کمک بزرگی برای پژوهشهای تجربی و بالینی در زمینه مربوط می‌باشد، فروشلز خود نیز، از نخستین حامیان همین نشریه و از اعضای هیئت تحریریه آن بود. در ۱۹۷۸ نشریه مذکور باز یک ویژه‌نامه به نام «مشکلات شنوایی و ناشنوایی»^۴ منتشر کرد. این شماره رویکردی چند جانبه به زمینه‌های مورد بحث داشته، کوششهای زبان‌شناسان، روان‌کاوان و روان‌شناسان و نیز متخصصان پژوهشهای ناشنوایی، شنوایی در این موارد را منعکس می‌ساخت.

بیشتر شماره‌های نشریه نیز، شامل آمیزه‌ای از مقاله‌های گوناگون بود که یک بازبینی بین‌المللی کتابها و دیگر نشریاتی که با جنبه‌های گوناگون اختلالات ارتباطی سر و کار دارد، در آن گنجانده شده است.

تصویری از ساینت تیورز

نخستین طرح جلد ساینت وورکر قدیمی

1. World Federation of the Deaf (WFD)
2. *Voice of Silence*
3. Casare Magarotto
4. Carol-Lee Aquiline

1. The Problem of Stuttering: Theory and Therapy
2. Emil Froshelze
3. Pace University
4. Problem in Hearing and Deafness